

Giới thiệu Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi

Xuất hiện trong truyện teen hay của tác giả phuon2k2 mang tên Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi, Hàn Thiên Băng chính là bang chủ của Thiên Bang nhưng đồng thời cũng là một cô gái vui tính, hòa đồng, thân thiện với mọi người xung quanh.

Vương Tuấn Khải là thiếu gia của nhà họ Vương ngũ đại tài phiệt, ông trùm của băng đảng mafia, đứng đầu Hắc Long bang. Cặp đôi này sẽ mang đến điều gì thú vị cho người đọc, mời các bạn đọc truyện online và theo dõi chuyện tình này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Một buổi sáng lại bắt đầu, chiếu theo những tia sáng ấm áp và những sương gió mát lạnh của buổi sáng mang theo những ngày mới. Những tia ánh nắng cố gắng len lỏi vượt qua rào cản của ngôi nhà nghèo nàn sơ sập. Một vài ánh nắng đã thành công khi bước vào chiếu thẳng vào một khuôn mặt xinh xắn của cô gái đang nằm trên giường với một vài âm thanh ánh sáng của tiếng chim hát líu lo ngoài cửa

- Ukmm... trời sáng rồi ư

Nó cố gắng ngồi dậy bước vào phòng nhanh chóng làm VSCN, nó bước vào nhìn mình trong gương và nghĩ thầm

- Tại sao mình lại sinh ra trong một gia đình tàn bạo như vậy chứ. Tại sao suốt ngày người đàn bà đó cứ đàn áp, hành hạ mình đến việc này việc khác chứ. Tại sao tuổi thơ của mình không được hạnh phúc như những gia đình khác chứ. Tại sao... tại sao chứ???~

Trong đầu nó là những câu hỏi lặp qua lặp lại trong những năm tháng qua của nó. Tiếng bước chân bên ngoài ngày càng to lớn và tiếng gần hơn ngày một nhanh hơn, không ai khác chính là người mẹ ruột độc ác của nó

- Cái con chó kia, mày muốn ở lại ở lì trong đó khi nào mới chịu bước ra đây cho tao vậy hả??!

- Dạ... dạ con ra liền!!!~

- Mày bước ra nhanh cho tao, nếu không thì mày sẽ biết hậu quả của việc mày dám ở lì trong đó

- Dạ con ra liền T.T

Nó nhanh chân bốn cẳng nhanh chóng mà bước ra ngoài thật nhanh, nếu không thì... chuyện gì đến cũng sẽ đến...

- Cái con chó kia, mày qua đây làm hết đồng này cho tao, lát tao kiểm tra, nếu không thì bữa nay mày nhịn đói tiếp cho tao, tao cho mày đúng 1 tiếng để làm xong công việc mà tao giao, không hơn không kém

Bà ta cầm cây chỉ vào một đồng đồ lộn xộn mà kêu nó làm. Nó chỉ còn biết nghe lời mà làm theo lời nói

- Dạ mẹ con làm liền(

- Làm nhanh cho tao lát tao quay lại kiểm tra

Nó nhanh chân làm việc mà bà ta đã giao ra cho nó. Đúng 1 tiếng đồng hồ bà ta quay lại xem xét hiện trường, cầm theo trên tay cây roi da mà bà ta thường dùng hành hình nó hằng ngày

- Mày làm xong hết việc tao đã giao chưa??!

- Dạ... con... chưa... làm xong(

- Mẹ kiếp nhà mày, nuôi mày ăn học đến từng tuổi này mà bây giờ công việc tao giao cho mày có chút xíu mà mày làm đéo xong hả mày Bà ta cầm cây roi da quát lên trên người nó từng chỗ vị trí không thương không tiếc, khiến làn da trắng nõn nà của nó nhuộm một màu máu xung quanh cơ thể thon gọn của nó

- Ahhh... đau mà mẹ... ơ.... ỉ..... huhu.... tha cho con ỉk m... à... m... ẹ

- Tha cho mày để mày ngày càng lười biếng, bỏ bê công việc nữa hả

- Ahhh... ahhh... đau mà mẹ T.T

- Hôm nay tao xử mày hết một lượt luôn

- Mẹ tha cho con... hức... hức... đi mà

- Người như mày sống trong căn nhà này chỉ để chặt đất chặt của nhà tao thôi, có bao nhiêu công việc tao giao cho mày mà mày không làm xong, con gái con lừa như mày chỉ có chó sau này mới lấy về mà rước họa vào thân thôi

Bà vừa nói vừa đánh không chừa một miếng thịt nào trên người nó. Nó cố gắng bưng tỉnh lại để có thể định hình lại nó đang ở trong hoàn cảnh nào. Nó chống chọi lại và cố gắng vươn tay lên để nắm lấy cái cây roi đang bay phi tiêu trên người nó rồi nắm chặt cái cây.

- Mày... sao mày dám hà con chó kia

Bà ta giận dữ quát lên. Nó quay đầu nhìn chăm chăm vào bà mà nói

- Bà quá đáng vừa vừa thôi, tôi nói cho bà biết tôi là người chứ không phải là một con chó mà phải nghe lời chủ như bà, bà nói tôi là chó thì khác nào bà cũng đang nghe những lời nói của đồng loại chó như tôi chứ, bà hiểu và nghe được thì cũng như bà biết nói chuyện với động vật được. Và tôi nói cho bà biết tôi là người biết có cảm xúc đau, buồn, vui, khóc, cười.... Chứ không phải là một con nô lệ làm công trong nhà bà. Tôi cũng cảm ơn bà vì đã sinh tôi ra và nuôi tôi lớn lên đến chừng này đã đối đãi hơi tốt với tôi như một con người... à không mà là một con chó mới đúng. Một người mẹ như bà suốt ngày chỉ thích làm đẹp, sang chảnh, chà đạp và bôi nhọ tôi, loại đàn bà như bà không xứng đáng để tôi có thể gọi bà bằng một tiếng "MẸ" như vậy được gọi bà thì chỉ có thể tôn thờ danh vinh dự của tôi thôi.p

Bà ta đứng hình vì những lời nói mà nó phát ngôn ra, miệng chữ A mất chữ O, khi bà hoàn hồn lại thì đã kịp định hình lại câu nói của nó. Nó ném cái cây xuống thật xa về phía nó vì không để ý đến bàn tay to lớn đang hướng về phía mặt nó thì một cái "BỐP" đã in nguyên 5 ngón tay vào khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn của nó.

- Sao mày dám nói câu đó... Mày.... mày có quyền gì mà nói vậy với tao

- Hừ... tất nhiên là tôi có quyền để phán xét lại bà chứ, hừ với lại cái tát này của bà không làm cho tôi phải sợ bà mà khóc như vậy, giờ đây cái quyền hạn hành hạ của bà đã không còn nữa và tôi xin nói luôn. Từ nay trở đi từ bà làm bà chịu, tất cả công việc trong nhà này mình bà làm đi nha, tôi đây "ĐÉO" cần và "ĐÉO" thêm ở lại căn nhà ác độc này nữa. Bye bà

Nó cười khinh nhanh với bà ta và nhanh chân bước ra khỏi toi tàn ác ấy. Bây giờ con người thật của nó đã quay trở lại, nó vừa đi vừa khóc. Nước mắt cứ tuôn ra đầm đìa kéo theo mà chảy dài trên gương mặt nó, bàn chân nó như có một ma thuật cứ kéo theo nó đi thật nhanh phía trước. Những cơn mưa tầm tã rơi xối xả mang theo những giọt nước mắt của nó mà chạy xuống thành dòng suối và cuốn theo những mảnh kí ức đau buồn của những năm tháng qua cuốn trôi theo những giọt mưa. Nó cảm thấy thân hình nó ngày càng nhẹ đi, đầu óc quay cuồng, xung quanh nó mờ mờ ảo ảo và chân tay mềm nhũn mà thả xuống đất tự do "Phịch"

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Trong đêm tối, một chiếc xe hơi BMW màu đen xuất hiện. Đang chạy trên đường thì anh tài xế chợt nhận ra vật thể lạ đang nằm cản trước đường. Anh tài xế bèn cất tiếng nói:

- Dạ thưa thiếu gia.... phía trước hình như có vật rào cản đang chặn đường chúng ta ạ!!!

- Ủ! Ra coi....

Hắn ngồi đằng sau lên tiếng. Bộ dáng như người làm biếng vậy

- Dạ tôi ra liền

Anh nhanh chóng dừng xe lại bước xuống xe và đi ra chỗ vật thể lạ đang nằm giữa đường. Tay chân run cầm cập

- Có khi nào là ma không trời. Ông trời ơi con chưa muốn chết đâu. Con chưa muốn gặp ma nữ đầu hủu

Anh vừa đi vừa than khóc cho số phận của mình chuẩn bị chầu trời ông bà tổ tiên

- Ủa là một cô gái mà. Mừng quá vì không phải là ma hô hô - _ -

(T/g: Hình như anh tx này hơi bị điên thì phải:Q)

Anh nhanh chóng lại gần nó.

- Cô... cô... cô gì ơi!!!

-.....

- Cô có sao không, sao không về nhà mà nằm ở đây vậy

-.....

Trả lời anh vẫn là sự im lặng của nó.

- Có khi nào cô ta chết không trời

Anh lấy tay xem xét khắp người nó và sờ lên trán của nó

- Vẫn còn sống, hình như người cô ta nóng lên thì phải. Ôi không, nếu không cứu kịp thì chết

Anh nhanh chóng quay ra phía xe để mà báo cáo cho hấn biết

- Thiếu gia ơi *học học* là... là một cô gái đang nằm bất động giữa đường

- Cô gái đó ra sao *giọng nói lạnh lùng*

- Cô gái đó hình như bị sốt rất cao, người bị những vết bầm tím và đỏ, có vẻ như cô ấy đã bị hành hạ rất nhiều

Có thứ gì đó cứ thôi thúc anh hãy cứu lấy người con gái đó. Nếu không sau này có nhận ra đi chăng nữa thì quá muộn màng với anh

- Mang cô gái đó về biệt thự chữa trị ngay cho tôi

Hắn mệt mỏi tựa lưng vào ghế, mắt nhắm mắt mở

- Dạ vâng, tôi làm liền

Đây là lần đầu tiên trong cuộc đời anh, anh thật không ngờ thiếu gia nhà anh lại mang về một cô gái không biết thân phận mà đem về biệt thự cứu vớt như vậy. Bình thường hấn thường hay lạnh lùng với tất cả những người khác, có vẻ như cô gái ấy sau này sẽ thay đổi tính cách của thiếu gia nhà ta đây

Anh nhanh chân bước lại chỗ nó và nâng nó lên chiếc xe dành cho vệ sĩ, anh căn dặn đầy đủ rồi quay lại xe của hấn

- Sao rồi

Hấn lạnh lùng hỏi anh

- Dạ tôi đã đưa cô gái đó qua bên xe của vệ sĩ rồi ạ

- Ừ đi

- Dạ

- Tôi cho anh đứng 5 phút phải chạy về nhà ngay lập tức. Nếu không thì tôi sẽ trừng phạt anh

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Đúng 5 phút xe sau chiếc xe của hắn đã về tới biệt thự, tên tài xế mở cửa xe cho hắn ra ngoài. Hắn nhanh chóng bước đi với vẻ kiêu hãnh mà đi thẳng vào biệt thự. Ông quản gia và đám người hầu nghiêng mình cúi chào

- Thiếu gia mới về

- Ủ... ông mau cho người đi dọn dẹp một căn phòng cho cô gái này ở và mau đi gọi bác sĩ Dương tới đây chữa trị cho cô gái ấy đó ngay cho tôi

- Dạ vâng tôi sẽ làm liền thưa thiếu gia

Hắn nhanh chóng bước lên lầu chẳng thèm ngó tới ai. Hắn bước vào phòng và nằm "Phịch" xuống giường, tay mân mò cái điện thoại (siêu cấp) của hắn mà gọi cho người ở bên kia đầu dây

-.....

- Anh hãy mau điều tra cho tôi về cái cô gái mà bữa nay tôi cuu mang cứu sống đem về mà tôi nhật được. Anh hãy mau điều tra thân phận của cô ấy cho tôi biết vì sao lại như vậy

-.....

- Ủ. Ngay sáng ngày mai phải có liên cho tôi

-.....

Cuộc nói chuyện của hai người kết thúc thật nhanh chóng. Ông quản gia từ trên lầu bước lên

Cộc... cộc... cộc

- Dạ thưa thiếu gia, bác sĩ Dương đã tới và hiện giờ đang ngồi ở dưới đợi ngài ạ

Ông quản gia đứng ở ngoài cửa mà thông báo

- Ủ... ông mau dẫn cậu ta lên phòng cô gái đó ngay cho tôi đi, lát tôi sẽ ra

- Dạ vâng

Ông quản gia bước đi xuống lầu và dẫn cậu ta lên phòng mà nó đang nằm bất tỉnh-----

Trần Tuấn Dương (cậu ta); 20t, bác sĩ riêng của hắn, soái ca, vui vẻ, bạn từ nhỏ với hắn, là phó bang chủ trong bang của hắn, nhà có chức có quyền v.v

- Dạ thưa, thiếu gia kêu tôi dẫn cậu lên ạ

- Ok nà ;) Mau mau dẫn tôi đi lên nhanh đi nè

- Dạ mời cậu đi theo tôi ạ

- Nhanh nhanh đi chứ

Ông quản gia dẫn cậu ta vào phòng mà nó đang nằm bất tỉnh nhân sự kia. Cậu ta thắc mắc mà hỏi ông quản gia.

- Hình như có gì đó sai sai

- Dạ sao sai ạ

- Lộn phòng rồi nè. Phòng này của con kia đang nằm mà

- Dạ đúng rồi đó cậu!!!

- Đúng cái gì mà đúng.v Đây đâu phải là phòng của thiếu gia của ông đâu, ông bị ám đầu à??? Có cần tôi phải khám bệnh cho ông ngay và liền không hả!!! hả!!!

- Dạ.... *đỏ mồ hôi hột* tôi chưa nói xong mà cậu, đây chính là phòng của cô gái hôn mê bất tỉnh ở ngoài đường cho nên.....

- Cho nên thiếu gia của ông đã cứu vớt cô gái đó mà mang về đây có phải không vậy!!!

- Dạ đúng!!!

Cậu ta vui mừng hét lên vì sung sướng, cậu ta thật không ngờ rằng người bạn thân từ nhỏ của cậu giờ phải cứu mang cô gái này thật là tốt bụng quá đi. Cậu vui mừng cho hắn vì hắn sắp thoát kiếp F.A.v

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Trong khi hắn đang ngồi trong phòng thì nghe được tiếng hét chói tai của cậu ta, lửa giận trong người hắn sôi lên như muốn ăn tươi nuốt sống tên đó vậy, hắn đứng đứng bước ra khỏi phòng.

- Nè, cái cậu kia, tôi đã nói với cậu bao nhiêu lần rồi hả, đã nói đây là biệt thự chứ không phải là cái sở thú hay là cái hội trường mà cậu muốn hét muốn la ở đâu cũng được == "bộ cái miệng cậu là cái thùng phát loa hay sao mà la như có ai vừa mới cướp đồ của cậu vậy hả?!!

- O... ơ... tại tớ vui mừng vì thấy cậu lần đầu tiên dẫn gái về nhà - Cậu ta chau mày

- Muốn vui mừng thì hãy tìm hiểu rõ nguyên nhân đi - Hắn lạnh lùng nói thẳng

- Rồi rồi, cậu khó tính quá, hèn chi bây giờ cậu không có người yêu là đúng rồi

- Có cần tớ hiến tế cậu cho con chó của tớ ăn không

- Ahhh... cho tớ xin =."

- Giờ còn đứng đó. Mau đi làm việc của cậu đi

- Đi thì đi, làm gì mà dừ quá vậy trời

Cậu ta nhanh chóng bước vào phòng của nó đang nằm. Nhanh tay lấy dụng cụ khám cho nó. Con mắt của cậu vô tình nhìn thấy phía sau cổ của nó có hình ngôi sao giống với vị hôn thê của hắn. Cậu vui mừng reo lên và chạy nhanh đi ra ngoài phòng mà thông báo cho hắn biết

- Đây... đây.... có thông báo tin vui cho cậu biết nè

- Nói

- Cậu khỏi cần tìm cô ấy nữa!!!

- Vì sao- Vì người cậu cứu chính là vị hôn thê mà cậu dóc lòng 18 năm đi tìm mỗi mòn hiện giờ đang ở trong nhà cậu đây này

- What??? Cậu đừng có nói dối tớ * hắn cười lạnh*

- Hôm nay không phải là ngày cá tháng tư cho nên tớ không thể nói dối cậu một lời

- Vì sao cậu biết cô ta là vị hôn thê của tớ

- Cậu còn nhớ cái hình ngôi sao phía sau cổ của vị hôn thê hồi nhỏ của cậu không

- Nhớ?!! Thì sao???

- Thì người mà cậu cứu lại chính là người có cái đó.v ik chang như vị hôn thê hồi nhỏ của cậu luôn

- Hà..... lời cậu nói là thiệt phải không

Hắn đứng dậy cảm hai vai cậu lắc qua lắc lại làm cậu ta chóng mặt

- Nèk.... nè.... cậu... bỏ tớ ra.... chóng hoa cả mặt @.@

- Ồ

- Cậu không tin thì qua phòng cô ấy mà coi ick rồi biết

- Ừ

Hắn nhanh chân bước qua phòng cô. Hắn bực bội vì sao đi mãi đi mãi mà không tới được phòng nó (t/g: vừa đi vừa suy nghĩ, hèn chi đi mãi không tới là đúng rồi cha nội> Hắn: Có cần ta hiển té mi cho bé cún nhà ta không kaka T/g: Mi hiển té ta thì ta sẽ cho mi dừng lại cuộc chơi ngay bây giờ *cười gian* Hắn: Ui thôi, cho ta xin lỗi< T/g: Biết là tốt đó cưng haha)

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Hắn bước mãi cuối cùng bàn chân của hắn cũng chịu dừng lại trước cửa phòng của nó. Đôi tay hắn nắm lấy cánh cửa và bật mở ra

- Nè... nè... Tuấn(hắn) *cậu ta đứng ngoài cửa mà kêu*

- Gì nữa *hắn bực bội*

- Nhớ coi cho kỹ đi nha *cậu ta nheo mắt*

- Ừ ờ biết

Hắn bước lại giường nó nằm, xem xét phía sau cổ của nó xem coi có hình ngôi sao như cậu ta nói không?! Chưa đầy 2 phút hắn đứng hình người, hắn không tin được người mà hắn tìm lại đang ở bên cạnh hắn và đang yên giấc mộng ngàn thu trong căn phòng này. Những lời cậu ta nói là thật không sai một tý tẹo nào, hình ngôi sao ấy chính là vết bớt ick chang vị hôn thê hồi nhỏ không thay đổi tí nào

- Đúng... đúng... là cô ấy rồi

- Vậy thì cậu phải cảm ơn tớ vì thông báo cho cậu biết tin vui này chứ *cậu ta chu mỏ*

- Cậu muốn trả ơn cái gì???

- Cái đó thì để sau, giờ cậu phải chăm sóc cho cô ấy cái đã

- Ừ, mà cô ấy bị ra sao

- Nhìn khắp thân thể chắc có lẽ cô ấy đã bị hành hạ mấy tháng qua, bị sốt cao, hình như cô ấy đã bị bỏ đói mấy tháng nay, tuột huyết áp, cơ thể bầm tím đầy người.

- Tại sao... tại sao lại đối xử với cô ấy như vậy chứ *hắn tức giận*

- Không biết

Hắn mò trong túi chiếc điện thoại siêu cấp vô hạn có 1 0 2 của hắn (hoi quá>_<) ngón tay thon dài lướt lên điện thoại ấn vào một số điện thoại, khuôn mặt trở lại làm một người băng

- Alô... cậu mau ick điều tra gia đình hiện tại của cô gái mà tôi mới đem về đây

-.....

- Hạn chót cho cậu vào sáng ngày mai phải đem lên cho tôi

-.....

- Không hơn không kém. Phải đầy đủ cho tôi không thiếu sót thứ gì

Chưa kịp để bên kia nói gì thì hắn đã tắt máy ngang. Hắn quay đầu qua phía nó, gờ tay lên sờ mái tóc màu đen của nó, hắn không thể nào chấp nhận được sự thật này chỉ còn cách điều tra rõ về nguồn gốc của nó

Sáng sớm hôm sau, ông quản gia đem tập tài liệu về gia đình nó và nó lên phòng của hấn. Nhẹ nhàng gõ tay lên cửa

Cốc... cốc... cốc

- Có chuyện gì?!!

- Dạ thưa thiếu gia có người đưa tập hồ sơ cho thiếu gia

- Đem vô

- Dạ

- Đề lên bàn làm việc cho tôi đi!!!

- Dạ... thiếu gia còn chuyện gì không ạ?!!!

- Không!!!

Ông quản gia nhanh chóng bước ra khỏi phòng hấn. Hấn đưa tay lên cầm tập tài liệu mà hấn đã dặn dò tối hôm qua. Sẽ ra sao nếu như hấn biết được sự thật về nó???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Hấn mở tài liệu ra, đọc một vài thông tin nó.

- Dương Hồng Ngân, 16t.

- Sở thích: ăn ngủ chơi.

- Tiểu sử: Được gia đình họ Dương nhặt được ở Công viên thành phố khi còn là đứa bé sơ sinh.

- Chiều ao: 1m65, cân nặng 40kg (t/g: Bị bỏ đói mấy tháng qua nên tuột cân)

- Năm 5 tuổi đã bị gia đình bên đó hành hạ, không cho đi học, mỗi ngày phải lên gia đình đi học để biết chữ với người ta

Thông tin của nó chỉ có bấy nhiêu đây, ngắn gọn dòng chữ, không dài không ngắn đủ để hấn biết được hết. Giờ thì hấn đã thật sự chấp nhận sự thật về nó. Hấn sẽ giết gia đình đó vì đã làm hại người con gái của hấn trong suốt những năm tháng qua.

Hấn hận vì không đi tìm nó sớm hơn, hấn hận vì đã để nó phải chịu uất ức này, hấn hận vì nó đã phải bị hành hạ đau thương mà trong khi đó không phải là hấn. Hấn hận gia đình bên đó... Hấn hận cả bản thân hấn... Tại sao không phải là hấn mà lại chính là nó chứ???

Hấn nói thầm với mình rằng: " Từ nay trở đi anh sẽ đền bù thiệt hại cho em, anh sẽ làm cho gia đình đó phải bị tan nát vì dám làm vậy với em, anh sẽ chăm sóc em đến cuối cuộc đời này "

Từ hôm nay trở đi hấn sẽ đích thân chăm sóc cho nó

Thấm thoát 1 tuần trôi qua, nó vẫn yên giấc trên gác mộng ngàn thu trên cái giường êm ái (êm quá nên ngủ không thèm tỉnh à bà). Hấn vẫn ngồi cạnh nó chăm sóc cho nó từng ly từng tí một, không ăn không uống. Ngón tay nó động đậy, hấn ngồi kế bên nhìn thấy liền lay nhẹ nó. Đôi mắt nhắm nghiền của nó từ từ mở ra. Bởi vì chưa quen với ánh sáng nên mắt có xu hướng nhắm lại, không thấy rõ xung quanh.

- Tiểu Băng, em cảm thấy sao??!

- Ukm... ukm... ukm... tôi đang ở nơi nào đây??!

- Em đang ở trong biệt thự của anh!!!

- Tại sao anh lại gọi tôi là Tiểu Băng vậy??? Tôi tên Ngân mà!!?- Đúng! Em tên Ngân nhưng mà.... thực chất em là Tiểu băng!!!

- Anh nói cái gì mà tôi không hiểu gì hết á?!!

- Rồi từ từ em sẽ hiểu

Hắn mỉm cười xoa đầu nhìn nó, làm cho ai kia phải đỏ mặt như trái cà chua chín đỏ mọng vậy

- Ukm... ukm..

- Tôi hỏi cái này được không???

Nó nói nhỏ chỉ đủ cho hai người nghe

- Ukm... Em cứ nói đi!!!

- Tại sao anh lại cứu tôi vậy???

- Vì em chính là người quan trọng của anh (hắn nheo mắt)

- Chứ không phải anh là người của gia đình đó à???

- Không

-Anh đừng bao giờ mang tôi trả lại cho gia đình đó được không. Tôi rất sợ cái gia đình đó lắm, mỗi ngày họ đều hành hạ tôi không thương không tiếc. Tôi không muốn quay về đó nữa đâu

Nói đến đây nó bật khóc thật to như 1 đứa con nít.

Hắn thấy thế vội vàng ôm cô vào lòng mà dỗ dành (t/g: Úi trời ôi, tình cảm gói thén ./ Hân: Haha, mới biết hả ./ T/g: Ta đi luôn đây, hic, có ngày ta GATO chết vì mi chắc ./ Nó: Này này làm xong truyện cho tui tui đi rồi muốn đi đâu cũng được hết á, chứ đừng có cho tui này phải dừng lại giữa chừng chứ ./ T/g: Ta cạn luôn ==")

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Rồi... rồi... không sao đâu, mọi chuyện đã có anh rồi, đừng lo gì hết nữa nha, em yên tâm!!!

Hắn ôm đầu nó vuốt vuốt mái tóc mầu đen của nó, dỗ dành nó như một người mẹ đối với con vậy

- Hức... hức... anh nói rồi nha

Nó ngước đôi mắt mịt ướt lên nhìn hắn

- Rồi rồi, anh muốn thấy em cười mới đẹp được, em khóc là xấu như ma lắm đó, xấu thì anh không thương em đâu

Hắn gỡ giọng trêu chọc nó

- Anh... anh dám

- Anh sao nè cưng?!!

Hắn áp sát khuôn mặt hắn gần nó, khuôn mặt nó đỏ bừng như trái cà chua, chỉ còn cách nhau 5cm nữa thôi là cả hai kiss nhau rồi

- Anh... anh... đồ dê xồm

Nó đẩy người hắn ra khỏi nó.

- Hahaha... Giờ em mới biết anh dê xồm hả em ^^

- Anh... anh... ai cho anh cười!!!

- Ok ^^ anh không cười nữa

Hắn cố nhin cười vì nó. Nếu không muốn nó la

- Anh ra ngoài đi!!! Tôi buồn ngủ lắm rồi *nó nhú mày*

- What?!! Cái gì?!! Bộ em muốn biến thành heo nái mập hay sao mà ngủ thêm nữa vậy?!!

Hắn đứng há hốc miệng nhìn nó

- Tôi ngủ hay không là do tôi quyết định!!!

- À mà hình như ở nhà anh đang thiếu thịt heo thì phải

Hắn đắm chiêu suy nghĩ một hồi. Con mắc nhìn chăm chăm vào nó và nói

- Anh... anh

- Bộ anh nói trúng em hay sao mà nhột dữ vậy???

- Anh được lắm. Tôi không thèm ngủ nữa. Mất công tôi ngủ thì có người nói HEO rồi làm thịt tôi nữa

Nó ảm ức nuốt nước mắt vào trong. Trong thâm tâm nó nói rằng "Thù này ta sẽ trả, anh hãy đợi đấy, haha"

- 10 phút nữa em phải có mặt ở dưới lầu!!!

- Để làm gì??? -Nó hỏi hắn

- Nhìn đồng hồ giờ mấy giờ!!! -Hắn hỏi nó

Nó quay qua nhìn sang đồng hồ đang treo trên tường

- Ồ... thì 8h sáng?!! Có gì không???

- Giờ đi ăn sáng

- Chờ tôi chút để tôi thay đồ cái

Hắn nhanh chóng bước ra khỏi phòng nó. Nó bước nhanh vào phòng làm VSCN, mà giờ đây nó mới để ý lại xung quanh căn phòng của nó

Trong căn phòng của nó nhuộm một màu trắng xanh, cái giường của nó đủ để cho 3,4 người nằm, kế bên có một bộ bàn ghế sofa đầy đủ và một cái kệ sách đựng đầy đủ sách trong đó, chiếc tủ đựng đồ đủ để chứa hết cả một cái shop, bên trong phòng vệ sinh có bàn trang điểm riêng, tủ đựng trang sức riêng. Nói chung là trong căn phòng đó đủ để chứa khoảng 20 người lặn á nha

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Nó nhanh chóng lấy đại một cái đầm ren màu trắng tinh cộng thêm đôi giày búp bê màu trắng, giờ đây nhìn nó như một thiên thần giáng trần vậy

Hắn ngồi ở dưới lầu đợi nó, nó bước tần tần xuống dưới lầu thì đã thấy hắn ngồi ở ghế sofa đọc báo. Hắn thấy nó bước xuống liền ngẩng đầu lên nhìn nó với con mắt ảm áp

Đám người làm thấy nó bước xuống liền ngẩng đầu lên cúi chào nó

- Xin kính chào tiểu thư buổi sáng tốt lành ạ!!! - Đồng thanh tập 1

- Dạ vâng... Xin chào mọi người ạ!!! ^^

- Dạ chào tiểu thư!!! - Đồng thanh tập 2

Nó bối rối trả lời

- Mọi người đừng có gọi em là tiểu thư gì hết á. Em không quen đâu ạ =="

- Dạ thưa tiểu thư - Đồng thanh tập 3

- Mọi người cứ gọi em là Ngân ik ạ ^^

- Dạ thưa tiểu thư - Đồng thanh tập 4

Nó đứng cạ lờ với người làm nhà này. 1 tiếng tiểu thư, 2 tiếng tiểu thư, chẳng lẽ trong từ điển của bọn họ chỉ có 2 từ tiểu thư hay sao @.@. Hay là trong người bọn họ được lắp đặt sẵn bộ máy lặp lại từ ngữ của vinh thự nhà này. Haizzz, thật là đầu đầu với bọn họ quá đi mà *nó ngáng ngăm lắc đầu với bọn họ*

Hắn đứng kế bên nó khi nào không biết. Nó cảm thấy có một nguồn hơi lạnh lan tỏa phía sau lưng của nó thì bất giác cô rùng mình quay xuống nhìn

- Anh... bộ anh là ma hay sao mà đứng đằng sau lưng tôi vậy =~="

- Em có thấy con ma nào biết nói chuyện và đứng nhìn em đứng hình nãy giờ không???

Hắn khoanh tay đứng trước mặt nó Nó biết dù có nói gì với hắn đi chẳng nữa thì nó vẫn nhận chọn phần thua về phía mình. Thà nó chọn cách im lặng là quyết định đúng với nó

Hắn thấy nó im lặng bèn lên tiếng với nó. Không mất công hồn của nó lại bay lên trên kia lại mất công hắn gọi nó về nữa. Một lần

- Sao im quá vậy?? Hồn siêu phách tán rồi hả em??

- Ai hồn ai siêu với phách với cả tán chứ!!!

Giờ nó mới chịu lên tiếng

- Vậy sao nãy giờ im quá vậy

- Bộ anh không nghe người ta nói "im lặng là vàng" hả???

Nó âm ức nhìn hắn

- Thôi được rồi. Chúng ta mau đi ăn sáng nhanh đi. Vì em mà làm chậm trễ hết 30 phút rồi đấy!!!

- Tại sao lại là tôi

- Do ai đứng mất hồn nãy giờ - _ -

- Tôi không thêm cái lời với anh nữa. Đồ đáng ghét - Nó bấu môi

- Ghét của nào trời cho của đó đó nha:))))

- Hứ... ừ thêm... ai thêm tôi cho anh chứ!!!

- Sau này rồi em sẽ biết!~!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Hắn sai chân bước đi thật nhanh. Hắn và nó cùng nhau bước lên xe. Nó ngồi vào ghế lái phụ đối diện với hắn.

- Cái dây này dùng để làm gì vậy?!!!

Nó thắc mắc lên tiếng hỏi cái dây an toàn ở chỗ nó ngồi

- Em đừng có nói với anh là em chưa bao giờ đi lên xe hơi lần nào nha

Hắn ngạc nhiên hỏi lại nó

- Có bao giờ được đi đâu mà biết xe với cả hơi trên này chứ?

Hắn thấy nó buồn vì không giống được những gia đình kia. Hắn xoa đầu nó, nụ cười ấm áp với nó. Hắn lấy tay cầm sợi dây an toàn ở chỗ nó:

- Đây chính là dây an toàn để bảo vệ chúng ta!!!

- Vì sao cái này được gọi là dây an toàn mà không phải là dây thắt lưng??? - Nó hỏi hắn

- Vì cái này dùng để bảo vệ người ngồi phía trước, nếu lỡ va chạm thì sẽ có cái này bảo vệ mình không bị gì hết. Hiểu chưa đồ ngốc:))))

- À ừ thì hiểu rồi

- Vậy thì chúng ta đi thôi

Hắn chờ nó đi ăn ở một cái nhà hàng do nhà hắn làm chủ. Khi hắn và nó bước lên tất cả ánh mắt hướng nhìn đều chuyển hướng vào hắn với nó, không ngừng khen! Nó bước vào trong nhìn xung quanh đôi mắt sáng rực như trẻ con mới được đi tham quan vậy. Nó nhìn hết chỗ này đến chỗ khác làm cho ai đó kể bên nó cũng phải nhìn chăm chăm vào nó.....

- Trời ơi người gì đâu mà đẹp trai quá đi - Bà khách 1

- Nhìn cô gái kia ick như là thiên thần vậy - Ông khách 2

- Nhìn bọn họ đẹp đôi ghê luôn á nha ^^ - Ông bà

Vân vân... và mây mây, bla bla blô blô =="

Cứ như thế hắn và nó đều nghe được những tiếng trầm trồ khen ngợi của mấy vị khách ham trai gái xinh =="(ham quá mắt ló đó mấy bác)

Cô nhân viên cầm theo trên tay cuốn cẩm nang menu thực đơn của nhà hàng

- Xin chào tiểu thư với thiếu gia ạ!!!

Cô nhân viên cúi đầu chào rồi tiện tay đưa cuốn menu cho hắn

- Dạ! Tiểu thư và thiếu gia ăn gì ạ???

- Cho tôi 2 phần bò bít tết, 1 chai rượu vang đỏ, một con vịt quay, 2 đĩa tagine (bạn nào không biết thì lên google tìm là sẽ biết được thôi ^^) và thêm 2 phần thịt rừng Jackson Hole (T/g: Nghe mà thèm ghê luôn *chảy nước dãi*)

Hắn nói một tràng dài làm cho cô nv không kịp ghi, còn về phần nó thì giờ ngồi há hốc mồm vì hắn (Ngậm mồm lại ick chế ời, không là ruồi bay vô đóp bây giờ)

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Hắn nói giọng lạnh lùng làm cho mọi người xung quanh đều run rét sợ trong đó có cả nó. Hắn thấy nó run sợ vì mình thì hắn liền đổi giọng ấm áp với nó.

- Không sao đâu!!! Đừng run sợ vì anh nha ^^

Giờ đây nó hết run sợ vì hắn mà cười tươi với hắn

- Dạ:)

Hắn thấy nó cười làm cho trái tim ấm áp hơn khi có nó bên cạnh. Hắn muốn nó cười nhiều hơn vì hắn, hắn muốn làm nó cười, hắn không muốn nó buồn vì như thế hắn thật sự rất khó chịu trong lòng hắn!!!

Cô nv từ trong bước ra, đẩy theo chiếc xe đẩy thức ăn ra, đặt trên bàn hắn

- Đồ ăn đã tới rồi ạ, xin mời tiểu thư và thiếu gia cứ dùng tự nhiên ạ ^^

- Ủ

Cô nv nhanh chóng bước đi nếu không ở lại sẽ lạnh hết cả xương sống của cô à nghen

- Em ăn đi

Hắn gấp thức ăn vào đĩa của nó

Nó choáng và hoa hết cả mắt vì thức ăn quá nhiều chiếm hết cả 3/4 mặt bàn. Nó thấy hắn ăn ít liền lên tiếng:

- Sao anh ăn ít vậy??? Sao anh kêu nhiều đồ ăn quá vậy lỡ ăn không hết thì sao???

- Anh no rồi. Những thứ này em phải ăn hết liền cho anh *hắn chỉ thức ăn trên bàn*

- Cái gì?!! Mình tôi ăn sao hết được???

- Em nhìn lại thân của em ik, người gì đâu ốm như cây tăm rồi kia!!!

- Cho nên vì thế anh bắt tôi phải ăn hết đồng này để.....

- Để dễ ôm

Nó chưa kịp nói xong thì hắn đã xía vô nói tiếp câu của nó

Nó gấp thức ăn vào đĩa ngâm ngùi ăn trong đau khổ, nước mắt chảy ngược vào lòng, thảm than trách phận, nó lấy đồ ăn ra ăn ngấu nghiến để bỏ ghét!!!

Thế là trong vòng 10 phút, những đĩa thức ăn trên bàn đều bị nó càn quét hết cho *anh bao tử* của nó. Nãy giờ nó không thèm để ý đến ánh mắt nhìn mình từ đầu mùa đến cuối mùa của hắn trao cho nó

- Tôi no rồi, coi như là tôi xong nhiệm vụ ăn uống rồi đấy nha

- Vậy mới ngoan chứ ^^

- Hừ tôi ngoan từ lúc mới sinh ra rồi! Cảm ơn anh đã quá khen!

Hắn cười vì cái tính con nít của nó

- Thôi anh mau tính tiền nhanh đi kìa

Nó chống cằm nhìn hắn

- Tính tiền

Hắn lạnh giọng kêu nv ra. Ai đứng hay đi ngang qua bàn của nó cũng phải lạnh sống lưng vì không muốn đi bệnh viện sớm

- Dạ của thiếu gia là 10triệu ạ

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chương 11

Cô nv nói làm cho nó há hốc mồm vì ở đây thức ăn quá mắc (Gấu: ruồi bu vô bây giờ -_- , ngâm miệng lại ik chế oi, nước dãi chãi đầy ra bàn rồi kia :)))
) . Sau khi hắn thanh toán tiền xong thì mới quay lại nhìn nó thì thấy người nó không động đậy một chút nào.

- Nè... sao ở đây nó... nó mắc quá vậy ???

- Vì đây là nhà hàng !!!

- Trời ơi (Trời nghe nè con ././ Nó: không có gì ././Trời: Cái con này * xung máu* làm ta mất công đang đi chơi với gái phải bỏ về nói với mi mà giờ nói không có gì ././ Nó: Ai biểu ham gái ././ Trời: Ta không thèm nói chuyện với mi nữa *máu lên não*)

- Thôi đi nhanh, còn đứng đó nữa, hay là muốn ăn tiếp !!!

- Thôi anh cho tôi xin, như vậy đã đủ no cho cái bao tử của tôi lắm rồi, ăn nhiều quá mất công lại biến thành heo (phồng má) !!!
- Vậy heo muốn tự đi hay muốn anh ôm đi ra nè (Gấu: Nghe có mùi gian gian sao sao ấy =="/. Hấn: Hình như trong nhà hàng đang thiếu thịt gấu thì phải ./ Gấu: Tha cho em *xách dép vọt lẹ*)
- Tôi có chân để tôi tự đi *đỏ mặt* ừ thèm anh vác *phồng má*
- Haha đi thôi, không chọc em nữa
- Anh cũng biết điều quá ha

Hấn và nó cùng nhau bước lên xe ngồi

- Đi về thôi
- Đi tiếp

Hấn không biết rằng câu trả lời của hấn có thể làm cho nó suy nghĩ nhiều lí do

- *chẳng lẽ anh ta tính đem mình đi bán hay là đem mình về chỗ bà ta, không không, có khi nào anh ta bỏ bỏ mình xong rồi đi làm thịt mình không..... chẳng lẽ nào là đúng..... * há hốc mồm**

Hấn như đọc được suy nghĩ trong đầu của nó thì liền xua tan đi cái suy nghĩ độc địa của nó đối với hấn

- Không ai điên mà khùng đem em đi bán mà kiếm tiền xài !!
- * chẳng lẽ anh ta đọc được suy nghĩ của mình hay sao* nó không tin vào mắt mình
- Vậy anh chờ tôi đi đâu ???
- Lát sẽ biết

Cứ như thế suốt chặng đường đi đầu óc nó suy nghĩ gì đâu không. Làm hấn ngồi kế bên lái xe cũng không an tâm mà phải liếc nhìn nó từ đầu tới cuối.

"KÉTTTTT" chiếc xe dừng lại tại một khu trung tâm thương mại Mall of America (của nhà nó)

- Đến nơi rồi !!! - Hấn
- Rốt cuộc anh đưa tôi đi đâu ???

Nó lo lắng hỏi hấn

- Đi mua sắm
- Cho ai ??? *dấu chấm hỏi to đùng hiện trên đầu nó*
- Cho em. Em này giờ hỏi anh nhiều quá rồi đó đồ ngốc

Hấn xoa đầu nó

- Tất nhiên rồi *chu mỏ* tôi có miệng thì tôi phải hỏi chứ, chẳng lẽ tôi phải câm à !!! Đồ hâm !!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đừng Chết Mà Chồng!!! Vợ Hứa Sẽ Gọi Anh Là Chồng !!!

- Ai kêu em câm đâu chứ. Cái này do em tự nói là em câm à ghen ^^

- Anh... anh... lát về biết tay với tôi *tức giận*

- Tuân lệnh bà xã *cười*

Hắn nhanh người trong lúc nó không để ý hắn giờ thủ đoạn ra hôn môi nó rồi chạy nhanh về phía trước. Làm cho nó bất giác đỏ mặt

- Anh kia... đứng lại cho tôi.... Ahhhh !!!

- Hém đứng đâu. Đứng lại bà xã ăn hiếp ông xã thì chết !!!

Nó đứng thừng lại, nở nụ cười vui vẻ chỉ có nó mới biết, giọng nó giờ trở lên ngọt như mía lùi. Không ai biết được giờ nó đang giờ trò gì ra với hắn. Hắn thấy nó im ắng quá liền quay lại nhìn nó thì thấy nó đứng đó nhìn hắn bằng con mắt âm áp.

- Ông xã yêu dấu ơi *hehe*, qua cổng bà xã ik, bà xã mệt quá đi à !!! *nhõng nhẽo*

Hắn thấy nó như vậy thì chạy qua bên nó, ai ngờ hắn lại bị nó dụ dỗ và hắn ăn trọn một cú đá của vào bụng *BỐP*

- Ahhh... hự... hự.... em dám... oa oa bà xã dám ăn hiếp ông xã kìa Huhu T.T bắt đền bà xã đó hic hic T^T

So với hắn cú đá đó nó không hề hắn gì nhưng mà hắn bắt buộc phải đóng kịch để đòi lại công bằng

- Thôi chết... anh... anh có sao không ???!

Nó lo lắng ngồi bên hắn nhìn vào chỗ nó đá

- Hự... chồng sắp... sắp.....

Hắn nằm gục xuống người nó, giả vờ ngất xỉu. Nó ngồi ôm hắn mà nước mắt nước mũi chảy dài thành mưa

- Anh ơi.... hic hic... chồng ơi... đừng bỏ vợ đi mà... huhu T^T

Hắn như nghe được câu nói thốt ra từ miệng nó liền vui sướng

- Có thiệt là em sẽ gọi anh là chồng không ???

- Thiệt thiệt... huhu anh mau tỉnh đi mà

- Em hứa sẽ ngoan ngoãn và nghe lời anh chứ vợ ???

- Em hứa... em sẽ nghe lời anh... huhu T^T chồng đừng chết mà, chồng tỉnh lại đi vợ hứa... vợ sẽ ngoan và nghe lời chồng mà :(((

- Nãy giờ chồng có chết đâu mà trù ẻo chồng chết rồi vợ *hehe* (Gấu: Tên này giả vợ chết ghê thiệt :v)

Nó giờ mới biết được hắn đang chơi hăm với nó. Muốn đánh muốn đập hắn thì giờ nó làm không được vì lỡ hứa với hắn rồi còn đau

- Anh dám gạt em *nóng máu* !!!

- Gạt như vậy em mới chịu gọi anh là chồng chứ !!! *mắt long lanh*

- Vậy chồng iu à

chồng iu muốn ngồi đây hay là muốn đi để em biết trước *hắc hắc* !!!

- Đi đi, anh và vợ cùng đi !!!

Thế là nó và hắn tay trong tay sánh vai bước đi lên thăm đó, í nhầm bước đi lên khu trung tâm mua sắm của nhà nó.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Mua Sắm

Nó và hấn bước vào ai ai cũng đều quay lại nhìn, ai ai cũng đứng hình vì hấn và nó quá đẹp đôi, làm sáng chói hết cả khu trung tâm mua sắm(để sợ quá bà con ời

)

Hấn cảm thấy khó chịu khi có ai đó nhìn nó, hấn không muốn ai được nhìn ngắm nó cả, nó chỉ là của hấn, mãi mãi vẫn là vậy.

- Đi vợ

Hấn phá tang bầu không khí im ắng đó, ai nghe xong cũng đều phát giác run sợ trở về với hiện tại, trong tiếng nói của hấn có phần sát khí rất lớn làm ai cũng lạnh hết cả toàn thân.

- O... Dạ đi !!!

Hấn làm nó ngỡ ngàng như con nai tơ vàng không biết chuyện gì xảy ra

- Woa =wOoOw= đẹp quá ik, chỗ này rộng ghê luôn á, đồ ở đây cũng đẹp nữa, mà đồ ở đây bao nhiêu một bộ vậy anh???

Nó quay ra hỏi hấn

- Một bộ 10 triệu !!!

Hấn hồ hững trả lời câu hỏi nó

- Ặc, CÁI GÌ.... Sao mà mắc... mắc quá vậy !!!

Nó lấp ba lấp bắp

- Vì đây là giới thượng lưu dành cho con nhà giàu nên đồ ở đây phải mắc là đúng rồi !!!

- Hic ʘ cứ tưởng ở đây bán đồ rẻ lắm... Ai ngờ haizzzz

Nó than thở

- Cho nên bây giờ em phải tập sống như vậy đi nha !!!

Hấn nói nhỏ vào tai hấn

- Tại sao tôi phải tập sống mặc như vậy dài dài ???

Nó ngỡ ngàng

- Vì vợ là vợ của anh, cũng là thiếu phụ nhân sau này cho nên bây giờ anh muốn em phải thay đổi con người thật của em và tập sống trong sự giàu sang !!!

- O... ai thêm làm thiếu phụ nhân nhà anh chứ ?!!

- Này có người nói gọi anh là chồng mà

- O... thì này tôi... tôi lo cho anh cho nên tôi mới nói như vậy thôi !!!

Giờ đây mặt nó đỏ như trái gấc luôn

- Nhưng mà chính em lại kêu anh là chồng cho nên em đã đồng ý làm thiếu phụ nhân nhà anh rồi đấy thôi !!!

Hấn như nói trúng vào tim đen của nó làm nó bất giác nở nụ cười khê chỉ có nó mới thấy được

- O... tôi... em... em... (cà lâm luôn ʘ).... à... chúng ta... đi đi chồng !!!

Giờ đây tâm trí của nó rối tung những lời mà hấn nói với nó. Nó không hiểu sao vì khi nghe những câu này nó lại rất vui mừng như vậy. (Gấu: Chắc chị ấy đã biết yêu *hắc hắc*)

Tất cả các nhân viên đều đứng thành hai hàng xếp hàng cúi chào nó với hấn

- Xin kính chào thiếu gia và tiểu thư ạ

- Đồng thanh l

- Lấy hết những bộ mới của shop thử cho cô ấy giùm tôi !!!

- Dạ vâng - Đồng thanh tập 2

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Mua Sắm 1

- Ồ.... Ồ

Nó chưa kịp nói gì thì đã bị đám nhân viên nữ cắt ngang lời nói của nó

- Xin kính mời tiểu thư qua đây để chúng tôi thử đồ ạ - Đồng thanh thêm tập 3 =="

- Ồ... Dạ dạ

----- Ta chỉ là ông trùm thời gian chỉ vô tình lướt qua đây thôi :v

~ -----

Sau 2 tiếng đồng hồ, cuối cùng công việc thử đồ của nó cũng xong, phía sau những hàng vệ sĩ tay trong tay cầm những cái túi đồ hàng hiệu của nó.

- Em cảm thấy đồ quá nhiều rồi thì phải !!! -_-

Nó đỏ mặt hơi hột nhìn hấn

- Như vậy là quá ít !!!

- Hà ??? Cái gì ???

- Đổng đồ đó cho bây giờ, còn sau này em sẽ càng có nhiều hơn nữa

Hấn chỉ vào túi đồ trên tay đám vệ sĩ

- Hic... anh làm tôi muốn ám ảnh với đồng đồ đó quá

Nó than thầm trách thân trách phận cho số phận bi ai của cuộc đời nó T^T (Gấu: Nhìn thấy mà tội mà thôi cũng kệ *hắc hắc*)

- Chúng ta đi qua đây tiếp !!!

Hấn nói càng làm nó đứng hình

- Đi đâu nữa ???

Câu hỏi của nó xuất hiện to đùng trên đầu

- Đi làm đẹp cho em !!!

Nó nghe hấn nói ik như sét đánh ngang tai nó vậy. Thế là từ giờ trở đi đến lúc làm đẹp nó phải ngồi im để cho bọn họ chà chà chết chết rồi còn đâu, haizz chuẩn bị số kiếp cực khổ rồi đây....

Thế là hấn và nó cùng nhau đi đến khu làm đẹp. Cả đoàn nhân viên từ đâu xuất hiện tinh linh làm nó giật mình hết cả hồn

- Xin kính chào tiểu thư và thiếu gia đã đến với chỗ làm đẹp của chúng tôi !!! - Đồng thanh tập 1

- Dạ em xin chào mọi người ạ

Nó lễ phép chào nhân viên

- Các người mau làm đẹp cho cô ấy ngay cho tôi

Giọng nói hùng hồn lạnh lùng có tính sát thương của hắn cất lên làm cho đám nhân viên đều chảy mồ hôi hột mà không dám lau....

- Dạ vâng chúng tôi sẽ làm cho tiểu thư trở thành một người đẹp - Đồng thanh thêm tập 2 .v

Thế là nó bị đám nhân viên bu đám xung quanh người nó, người thì cắt tóc, người thì làm mặt, người thì đắp mặt nạ, người thì làm móng cho nó, vân vân và mây mây.....

----- Ông thời gian chỉ vô tình bay ngang qua đây thôi-----

Thế là sau 3,4 tiếng đồng hồ trôi qua, nó cũng được đám nhân viên buông tha nó, nếu không mà còn ở lại làm tiếp chắc nó chết tại chỗ luôn quá .v

Nó bước ra từ bên trong, giờ đây nhìn nó khác xa một trời một vực, nhìn nó như một thiên thần vậy, mái tóc bồng bềnh màu hạt dẻ của nó được cắt ngang lưng, làn da trắng ngời mkhoong còn để lại vết sẹo nào, giờ đây nó toát lên người vẻ đẹp kiêu sa của những vị tiểu thư danh giá.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Mua Sắm 2

- Woa =^O^= tiểu thư thật đẹp - Đồng thanh tập 3

- Dạ, em ... em cảm ơn mọi người quá khen *đỏ mặt*

Hắn nhìn nó chằm chằm không chớp mắt gì hết, hắn nhìn nó đến nỗi làm nó phải đỏ mặt thêm lần nữa

- Anh làm gì nhìn tôi dữ vậy ??? Bộ có chỗ nào không được tốt hả !!!

Nó kiểm tra khắp cơ thể coi có chỗ nào không mà sao hắn nhìn nó dữ vậy.

- Đâu có chỗ nào sai sót đâu ta !!!

- Vợ anh hôm nay đẹp lắm !!!

Hắn bắt gặp nở nụ cười nhìn nó bằng con mắt ám áp động lòng người.

- Có... có thiệt không đó hay là nói để an ủi tôi thôi !!!

- Vợ của anh là đẹp nhất, lời anh nói là thiệt đó vợ !!!

- Dạ vâng !!!

Hắn chỉ muốn ôm nó vào lòng để được ngắm nhìn nó mỗi ngày mà thôi. Nhưng mà điều hắn muốn lại càng không thể làm ở ngoài thanh thiên bạch nhật.

- À mà nè !!! Giờ chúng ta đi đâu nữa ???

Nó hỏi hắn làm cho hắn phải bỏ cái ý định ôm ấp nó. Hắn nhìn một lượt trên người nó, phía trên thì đủ còn phía dưới thì thiếu.

- OK ! Giờ chồng sẽ dẫn vợ đi mua giày !!!

- Tiếp nữa hả ?!!

- Uk .!!!

Thế là nó phải vác thân hình để đi tiếp. Nó chỉ biết đi theo mặc cho hắn lôi kéo nó hết chỗ này đến chỗ khác.

Và như thế trung tâm mua sắm lại nhận thêm tiền từ hai vị khách hàng cần quét này .v . Và đám nhân viên lại được nhận thêm tiền hoa hồng của hai người.

Bắt gặp cái suy nghĩ của nó lại hiện lên trong đầu nó.

- " Tại sao mình không tranh thủ ngày này để đi mua đồ tặng cho tất cả người làm trong biệt thự nhỉ, dù gì đi nữa trong những ngày qua họ cũng có công là chăm sóc mình mà, dù gì đi nữa thì sau này mình cũng sẽ trở thành người chung một nhà với bọn họ mà, suy ra tốt nhất là mình nên mua tặng cho họ,

với lại họ cũng đâu có thời gian để đi mua sắm ở bên ngoài đâu, toàn thấy 24/24 ở trong ngôi biệt thự không, thà là mình tranh thủ mua tặng cho bọn họ rồi sau này họ cần thì có thể cần dùng tới " - Câu suy nghĩ logic nhất của nó.

- Ủa ? Sao đứng im rồi ?!!!

- Chồng ơi !!! Chồng à !!! Chồng yêu dấu của vợ ơi !!!

- Ủa này nhớ có người kêu là không gọi chồng mà ta ???

- Ờ thì lúc đó vợ rồi quá nên nên mới nói vậy thôi..... hihi

- Giờ gọi anh là chồng có thiệt không đó !!!

Hắn nghi ngờ nhìn nó

- Ồ.. dạ... dạ thiệt... từ nay gọi anh là chồng !!!

Nó bắt giác đổ mồ hôi trên trán

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Mua Sắm 3

- Thiệt nha !!!

- Chồng ơi, vợ có chuyện này muốn xin chồng !!! :(

- Nói đi vợ !!! Chồng nghe nè !!!

- Vợ muốn mua thêm một ít đồ !!!

- Này vợ nói đồng đồ này đã đủ cho vợ rồi mà

Hắn chỉ tay qua bên phía đám vệ sĩ đang cầm trên tay những đồng đồ của nó.

- Dạ không !!! không phải đâu !!!

- Vậy là gì ??? HỦ ???

- Dạ chả là vợ muốn mua đồ để tặng cho người làm đang ở biệt thự, nên vợ mới

- Hỏi chồng xem chồng có đồng ý không chứ gì ???

- Dạ phải !!!

Nó gật đầu lia lịa

- Vợ mua ik, miễn sao vợ vui là được !!!

Hắn cười tươi

- Hoan hô, yêu ông xã nhất !!!

Nó bắt giác nhảy vào ôm hắn, hôn hắn như một đứa trẻ vậy làm cho hắn thích thú vui cười trong lòng.

- Yêu thì từ nay phải ngoan ông xã mới yêu bà xã !!!

- Dạ !!!

Thế là nó và hắn đi hết shop này đến shop khác , phía sau là một toán vệ sĩ tay xách tay cầm. Nó còn mua cho những người vệ sĩ của hắn để trả ơn vì ngày hôm nay đã cất công đi theo mà phục vụ nó.

Coi như khu trung tâm đều bị nó càn quét gần hết chỗ này đến chỗ khác mà không chừa một lối sống nào. ==((Gấu: Chị này thật là dễ sợ)

- Vậy đã đủ chưa ta ??? Nó hỏi hần

- Nếu vợ thấy không đủ thì vợ cứ việc mua tiếp !!!

- Dạ thôi ạ !!! Vật là được rồi chồng !!!

- Vợ có muốn đi đâu nữa không ???

- Dạ muốn zè !!! Vợ mời chân lấm ời, không đi đâu nữa hết !!!

Nó phồng má nhìn hần

- Rồi về !!!

Suốt chặng đường đi nó hưng phấn vì sắp được tặng quà cho những người ở nhà. Làm hần vừa lái xe vừa cười theo nó.

Hần và nó cùng nhau bước xuống xe không quên mang theo những món quà khủng bố đó. Cả đám người hầu từ bên trong biệt thự xếp thành hai hàng chào hần với nó

- Xin chào tiểu thư và thiếu gia mới về ạ !!! - Đồng thanh tập 1

- Dạ em xin chào mọi người ạ !!!

- Dạ xin chào tiểu thư !!! - Đồng thanh tập 2

Hần và nó bước vào biệt thự ngồi dựa lưng trên ghế sofa với những đống đồ đạc được đám vệ sĩ đem vô.

- Các chú vệ sĩ ời !!!

Nó gọi vọng lại

- Dạ tiểu thư gọi chúng tôi có gì không ạ ???

Đám vệ sĩ quay mặt lại hỏi nó

- Dạ lúc này đi mua đồ, sẵn cháu thấy các chú cực vì cháu quá nên cháu mua đồ để cảm ơn các chú ạ !!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nhận Quà

Nó lễ phép đưa từng túi đồ cho từng vệ sĩ

- Chúng tôi xin... xin cảm ơn tiểu thư nhưng chúng tôi không thể nhận được vì chúng tôi chỉ là một người làm ăn làm ở thôi ạ, không thích hợp để chúng tôi được nhận quà của tiểu thư cho lắm !!!

Đám vệ sĩ nói mà nước mắt rung rung càng làm cho nó bực bội thêm.

- Các chú coi con là tiểu thư phải không ???

- Dạ phải !!!

- Vậy theo danh nghĩa của tiểu thư thì con đây muốn các chú phải nhận quà từ tay con !!!

- Nhưng... nhưng mà... chúng tôi

- Không nhưng gì hết, không được từ chối gì hết * nó bực bội *

- Dạ chúng tôi cảm ơn tiểu thư ạ !!!

Nói xong thì những đám vệ sĩ bước ra ngoài để tiếp tục làm công việc canh gác, một số người thì ở lại bảo vệ hấn và nó.

Còn về đám người làm trong nhà ai nấy hết sức ngạc nhiên về hành động của nó.

- Ahhhh !!! Mọi người lại đây đi ạ, cả bác quản gia nữa !!!

Nó lôi kéo hết từng người làm trong nhà ra

- Dạ tiểu thư kêu chúng tôi có chuyện gì không ạ - Đồng thanh tập 3

- Đây là một số món quà em muốn tặng cho mọi người vì trong thời gian qua đã chăm sóc cho em ạ !!!

Nó đưa từng giỏ cho những người làm trong nhà, nở nụ cười ấm áp nhìn họ

- Mọi người nhận xong là cầm đem đi trả à ghen, không là em giận mọi người hết luôn á

Không nghe lời nó là nó sẽ giận hết từng người một là một lắm á. Bọn họ nghe nó nói vậy liền vui cười cảm ơn nó rồi riết.

- Mọi người cứ việc vui về ick ạ. Em lên lầu đây ạ ^^

- Dạ thưa tiểu thư - Đồng thanh thêm tập 4

Thế là nó và hấn vác cái mông lên trên phòng, phòng ai thì người đó vào, giờ đây nó một mình nằm trên giường, khoe miệng cười khi nghĩ về hấn (Gấu: Yêu rồi, yêu rồi, vỗ tay *bộp bộp*)

Còn về phần hấn giờ đây cái khuôn mặt đen như cái đất nòi vậy, nãy giờ nó cứ vui vẻ nói chuyện với bọn họ mà không thèm để ý hay nói chuyện với hấn một lời nào. Đù gì đi nữa hấn cũng phải có phần hưởng vì đã dẫn nó đi đâu đi đó chứ. Hấn buồn lắm chứ nhưng nó đâu biết được trong thâm tâm của hấn đang ngào hét vì nó.

Cánh cửa bật mở ra, nó từ bên ngoài bước vào phòng hấn, làm hấn bất giác phải ngược nhìn xem hung thủ là ai mà lại tự tiện dám xông vào phòng hấn mà không biết lễ với phép của hấn mà bước vào ngang nhiên như không có chủ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ý Nghĩa Của Quả Cầu Tình Yêu !!!

Ai??? - Hấn lạnh giọng hỏi người mở cửa

- Dạ là vợ!!!

Nó nói lí nhí đứng núp sau lưng cánh cửa

- Có chuyện gì hả vợ yêu???

Hấn ngồi đối diện xoay mặt về phía nó mà hỏi.

- Dạ lúc nãy vợ quên đưa cái này cho chồng!!!

Hai tay nó cầm món quà ở phía sau lưng.

- "Đưa"??? Bộ có cái gì không được hả vợ???

Hấn nghi ngờ hỏi nó.

- Dạ không phải, là là..... món quà cảm ơn chồng!!!

Tay nó không biết từ bao giờ mà tự chủ động chìa món quà về phía trước mặt hấn, mặt cúi xuống vì không muốn hấn thấy bản mặt nó đỏ như trái cà chua. Còn về phần hấn thì cảm thấy sượng như tiên vì được quà của nó (Gấu: Ik như con nít ấy =="/. Hấn: Hứ kệ ta *lườm mắt* /. Gấu: Chị sợ em quá cơ * cười gian* /. Hấn: Hừ, Ta ghim * đi đi*)

- Ôi, chồng yêu vợ quá đi =^O^=

Hắn chạy lại ôm nó vào lòng làm nó bất giác chưa kịp làm gì đã bị hắn ôm nhanh như chớp. Tội nó bây giờ cái mặt lại càng đỏ hơn nữa chứ ==". Nó muốn đẩy hắn ra nhưng không được vì trái tim nó mắc bảo rằng: Đừng nên đẩy cứ nên ôm hắn cho thỏa mãn:v

- Ô... dạ... vâng!!!

- Mà món quà là gì ạ???Hắn thắc mắc món quà mà nó tặng cho hắn.

- Mở ra ık rồi biết ạ!!!

Nó nhìn hắn mà trả lời cái thắc mắc của hắn đối với món quà.

"XOẠT XOẠT" Hắn nhanh tay mở hộp quà trong đó và món quà làm hắn bất ngờ nhất là hai cái món quà, một là cái cà vạt màu xanh đen, cái thứ hai là cái quả cầu thủy tinh trong đó có cô dâu chú rể mỉm cười tự đầu với nhau được gọi là quả cầu tình yêu.

- Vợ cái quả cầu này là.....

Hắn vui vẻ nhìn nó.

- Dạ là quả cầu đó em muốn tặng cho anh với lời chấp nhận sẽ làm vợ anh trọn đời trọn kiếp và chỉ cưới một mình anh làm chồng mà thôi.

Nó ngồi kế bên hắn mà nói rõ cái ý nghĩa của quả cầu đó làm hắn bất giác đứng lên ôm nó rồi xoay vòng vòng làm nó vừa cười vừa chóng mặt vì hắn

- Yêu yêu vợ quá đi hà!!!

Hắn vừa nói vừa tiện môi hôn lên má nó làm cho nó đỏ mặt như trái gấc.

- Chồng... bỏ... vợ xuống... vợ chóng hoa hết cả... cả mặt òi @.@

Hắn thấy nó chóng hoa hết cả mặt vì cuộc quay vòng tròn của hắn thì hắn đành buông eo nó ra dù biết là hắn vui mừng hơi quá.

- Ô.. u... ơ... sao ở đây có tới.... 3,4 người vậy trời

Nó chóng mặt nhìn hắn biến thành người phân thân.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Thử Thách Bắt Đầu

Vợ... vợ có sao không???

Hắn lo lắng hỏi han nó.

- Ô... trên đầu sao toàn sao sao với sao vậy nè... 1, 2, 3, 4 gì mà nhiều người trước mặt quá vậy!!! @.@

-Nó quay cuồng cuộng vòng vòng như người say rượu vậy, đến khi nó định hình lại khung cảnh phía trước lại được thì thôi.

- Vợ có sao không???

Hắn hoang mang hỏi nó

- Ô... vợ không sao nữa òi!!! Thà quay 2,3 vòng là được òi, quay gì đầu 8,9 vòng luôn, không chóng mặt mới lạ á @.@!!!

- Không vậy nữa!!!

Hắn cúi đầu xin lỗi nó

- Em mệt lắm rồi!!! Em về phòng ngủ đây hèm là lại ở đây thức nữa!!!

Nó đứng ngáp qua ngáp lại đến nỗi nuoswsc mắt trên khóe mắt đều tuôn ra theo cú ngáp của nó.

- Vợ yêu ngủ ngon!!!

Dù không muốn nó đi nhưng hấn cũng đành ầm ức cho nó đi vậy, dù gì đi nữa nó cũng bị hấn lôi kéo đi hết nơi này nơi khác có được nghỉ ngơi tí gì đâu. Nó nhanh chóng ra khỏi phòng mà về phòng mình để bắt đầu một công việc nhiệm vụ của nó chính là ngủ với ngủ.

Còn về phần hấn chờ nó về phòng xong thì hấn liền lôi ra chiếc điện thoại của hấn, tay mân mó về phía danh bạ rồi dừng lại ở một người rồi nhấc máy lên gọi cho phía bên đó.

Hấn không biết rằng cuộc nói chuyện này sẽ dẫn hấn và nó gặp nhiều khó khăn ở phía trước.

Cũng ở trong ngôi biệt thự đó, một đám người làm ở trong phòng dành cho người làm đều tị hợp nhau, mọi cuộc nói chuyện đều bàn về phía nó.

Cuộc nói chuyện được diễn ra như sau:

- Mọi người thấy gì không??? Tiểu thư thật là tốt với chúng ta à nha!!! - NH1 (người hầu)

- Mà vị tiểu thư của thiếu gia nhà chúng ta cũng thật là dễ thương a ~~~!!! - NH2

- Đúng rồi đó!!! Tôi thấy rất là thích tiểu thư đó ở đây rồi đấy nha!!! NH3

- Vị tiểu thư này khác với tất cả mọi người ở bên ngoài á nha, không chanh chọe, không phân biệt giai cấp, không ganh ghét ai nữa chứ, ôi trời ơi, chắc tôi yêu vị tiểu thư này quá!!! - NH1 xen vào nối tiếp câu chuyện.

Cứ như thế nguyên cả buổi tối bọn họ đều dành thời gian nói tốt về nó, đều yêu thích nó, đều yêu mến nó văng vẳng và bay bay....

Thế là kết thúc một ngày mệt mỏi và vui vẻ đầy hào hứng của nó và giờ đây nó và hấn phải bước chân vào cuộc chơi đang chờ nó và hấn phía trước.

Một buổi sáng lại bắt đầu, vẫn như mọi ngày, phía dưới căn nhà đều rộn ràng tiếng cười nói của đám người hầu trong nhà hấn và những bông hoa đang hé nở để được đón những ánh bình minh để lộ dạng với nhau và giờ đây nó chuẩn bị bước chân vào thử thách phía trước đoạn đường dài.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Nhận Lại Cha Mẹ Ruột

Hello mọi người * vẫy tay chào* mình đã quay trở lại và lời hại hơn xưa rồi đây này *hắc hắc*. Và tớ vẫn sẽ tự tay tiếp tục câu chuyện giữa nó và hấn *tung hoa*...

Ngôi biệt thự của hấn ngày càng náo nhiệt hơn vì khi có nó.

Còn về phần nó thì vẫn giữ cái trách nhiệm ngủ và ngủ. Còn về phía hấn giờ này đã thức giấc từ lúc trời sáng tinh mơ rồi và hiện giờ đang yên vị trên chiếc ghế trước đầu giường của nó mà nhìn ngắm nó mà cười như một thằng điên vậy.

- Em ngủ trông nhìn xinh hơn đó vợ à!!!

Cái miệng lạnh lùng của hấn bất giác nói ra cái suy nghĩ điên khùng đó làm hấn không kịp rút lại lời nói gì một hết chon hà!

Cứ như thế hấn ngồi nhìn nó hết 2 tiếng đồng hồ mà không biết mỏi mắt gì hết, vừa ngắm vừa cười như một đứa bị tự kỷ vậy. Con người của hấn vô tình lướt ngang qua chiếc đồng hồ trên tay. Và ôi thôi!!! Đã hơn 9 giờ sáng rồi mà nó vẫn chưa chịu dậy ư?!!! Không, không được, giờ đây hấn phải đón nhận cái trách nhiệm cao cả nhất của cuộc đời hấn là đánh thức nó dậy mới được, nếu không thì nó sẽ mang theo trong mình cái huy hiệu là heo nái ngủ nướng quá!~~~~ (Gấu: Ta đây cũng bó tay với anh nhà này lun * lấy khăn lau mồ hôi trên mặt*)

- Vợ... vợ dậy!!! Trời sáng rồi kìa!!!

Hấn ngồi kế bên lay lay nhẹ người nó, theo phản xạ con người của của nó bất giác từ từ nhắm nghiền lại rồi mở ra, nó muốn bay vô giết cái tên đáng ghét nào đó dám đánh thức giấc ngủ thiên liên có 1 0 2 của nó. Nhưng mà ôi thôi! Nó xin dừng lại cuộc chơi giết người và dành giờ lá cờ trắng lên để đầu hàng thôi vì người nó muốn giết kẻ đánh thức nó lại chính là vị hôn phu trời đánh đó T^T

- Cho xin thêm 5 phút để ngủ! Nó ngồi dậy ngáp lên ngáp xuống mà van xin hấn rũ lòng từ bi thương xót để cho nó ngủ thêm. Hấn chưa kịp nói gì thì nó đã nằm lại chỗ cũ mà ngủ ngon lành

Khuôn mặt giờ đây của hắn đen như cái đất nồi vừa mới bị chà than vậy

- Không là không!!!

Hắn kéo nó ngồi dậy ra khỏi chiếc giường mái ấm thân quen của nó.

- Ô zzz... vẫn còn sớm mà * mắt nhắm mắt mở*!!!

- Sớm cái đầu! Đã hơn 9 giờ rồi đấy sớm gì nữa, mặt trời đã lên trên đồi núi luôn rồi kia!!!

Hắn nói to làm nó thức tỉnh vì câu nói trời phú có 1 0 2 đó của hắn. Nó hoảng hồn lại mà tròn tròn mắt nhìn mắt

- Cái gì??? Đã hơn 9 giờ rồi ư?!!

- Ủ!!! Đã hơn 9 giờ * nhìn đồng hồ*!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Nhận Lại Cha Mẹ Ruột 2

Quay lại cuộc nói chuyện điện thoại tối hôm đó nha cả nhà ^^

- Con chào ba mẹ vợ ạ!!! Hắn chào hỏi có lễ qua điện thoại bên kia

- Ủ!!! Bọn ta chào con, có chuyện gì mà gọi giờ này vậy con???

- Dạ là con có chuyện này muốn nói... nhưng mà ba mẹ vợ không được kích động nha!!!!? Hắn lo lắng

- Con nói đi

- Dạ là con đã tìm được cô ấy về rồi ạ, vợ tương lai của con, con gái của hai người đấy ạ!!!

Hắn chậm rãi nói rõ từng chữ một cho người bên kia nghe.

- CÁi... cái... gì.... Có phải là hức hức là thiệt không con!!!

Giọng đầu bên kia bắt đầu run run của những giọt nước mắt hạnh phúc vui mừng.

- Dạ là thiệt ạ, ngày mai hai người về đây thăm cô ấy đi ạ!!!

- Sáng ngày mai bọn... bọn... bọn ta sẽ tới nơi!!

- Vâng ạ!!!

Thế là cuộc nói chuyện tối hôm đó chỉ trọn vẹn những câu nói đó, bọn họ tức tốc đặt vé máy bay để về nước ngay lập tức để được gặp lại đứa con gái bao năm xa cách của họ.

Quay lại hiện tại -----

- Rồi đó!!! Lúc em về phòng ngủ thì tối hôm đó chính anh đã gọi điện thoại kêu ba mẹ em về nước để được gặp em đấy!!!

- Sao anh không nói cho em biết chứ???

- Cho em biết thì đâu còn là bất ngờ dành cho em nữa đâu, đồ ngốc!!!

- Ô... dạ!!!

Hắn và nó đứng nói chuyện với nhau mà quên mất đi sự hiện diện của hai bậc người lớn kia làm họ phải đứng nhìn qua nhìn lại như con rối vậy, đến nỗi cái cổ của họ muốn lòi ra luôn vì lý do rất xứng đáng là quay đầu qua quay đầu lại (Haizzz, tội cho hai bác ghê, ăn ở làm sao để cho hai anh chị í bơ luôn chứ)

- Ehhh... ehhh... thềm!!!

Cuối cùng thì hai bật phụ huynh cũng chịu lên tiếng nói khỏi sự bơ vơ

- Các con tính bơ vơ bọn ta ra một lia đề mà cãi cộ à!!!

- Dạ... dạ... bọn con đâu có bơ hai người đâu * xua tay*!!!

- Giận các con luôn

Mẹ nó giờ giọng con nít giận dỗi tụi nó và hấn làm cho hai người kia phải qua năn nỉ mới chịu xả giận

- Mẹ/ bác à!!! Đừng giận mà: // Bác: Kakaka ta mà con gái iu * cười*// Vâng ạ ^^)

- Này ai kêu ta là bác đây hả??!

- Dạ... dạ là con gọi ạ!!!

- Vậy thì ta càng giận con luôn ""

- Ô... ơ.. sao lại giận con nữa bác, con có làm gì đâu!!!

- Tại con không thềm gọi ta là mẹ nên ta giận con!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Nhận Lại Cha Mẹ Ruột 3

Chẳng lẽ bác muốn con gọi là mẹ mới hết giận hả bác!!!!?

- Đúng rồi đấy con!!!

- Dạ bác.... à không phải gọi là mẹ mới đúng... ơ... dạ mẹ * cười*

- Vậy mới ngoan không * xoa đầu*!!!

- Dạ, mà con có chuyện này thắc mắc muốn hỏi mẹ ạ!!!

Nó nói nhỏ chỉ đủ cho 4 người nghe

- Được con ^^ con nói đi mẹ nghe đây!!!

- Dạ tại sao mọi người lại gọi con là tiểu Băng vậy???

- Thực ra con chính là đứa con gái bị thất lạc của ta từ nhỏ * xoa đầu nó*

- Tại sao con lại thất lạc ạ???

Bà kể lại đầu đuôi câu chuyện của nó ra không quên mang theo gương mặt buồn.

- Thực ra trong gia đình thượng lưu của chúng ta đã nổi tiếng là có máu mặt trong thương trường từ rất lâu rồi, vì bên ngoài có rất nhiều kẻ thù với gia đình chúng ta, trong khi mẹ hạ sanh con thì lúc đó ông nội của con đã gắn ghép con với Khải (hấn) sau này sẽ trở thành vợ chồng với nhau để phát triển kinh doanh, nhưng ai ngờ gì đâu khi ta sanh con xong thì ông nội đòi mở tiệc cho đứa cháu gái iu quý đã ra đời trong gia đình mình, để giới thượng lưu biết được rằng trong gia đình chúng ta có một thành viên mới. Bên đối thủ của chúng ta cũng tranh thủ thời gian đồng người đã lên vào phòng mà bắt cóc con. Khi bọn ta chuẩn bị ầm trong từ trong nôi ra thì.....

Nói tới đây bà khóc không nên lời, nó bước qua chỗ bà an ủi bà từng ly từng tí một, và nó lên tiếng nối tiếp câu chuyện đang bỏ dở của mẹ nó.

- Thì lúc đó không thấy con đâu, lục tung khắp nhà thì không có, đến khi bọn ta coi lại máy quay an ninh trong nhà thì ik như rằng có những người áo đen đã lên vào phòng con trong lúc bọn ta tiếp khách đã thực hiện ra tay bắt cóc con, chính vì thế ông nội đã lập tức huy động lực lượng tìm khắp tất cả các nước chỉ để tìm được con cho đến nay!!!.

- Thế còn tên bắt cóc con bọn họ đâu rồi ba??!

Nó lên tiếng phá đi bầu không khí căng thẳng

- Sau khi ông nội tìm được bọn bắt cóc đó thì ông con đã tra tấn hành hạ bọn chúng một cách dã man, bọn chúng nói rằng do chạy trốn khỏi hỗn loạn cho nên bọn họ đã vượt mặt con khỏi vòng tay của bọn chúng, ông nội nghe như vaayjk càng tức điên hơn, càng quét giết hết sạch bọn chúng, càng sai nhiều người tìm con để tìm ra con sớm hơn!!!

- Chẳng lẽ con chính chính là con của... của hai người ư???

Nó như không tin vào mắt mình

- Đúng thế con chính là con của mẹ và ba con!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Hạnh Phúc Khi Tìm Lại Được Cha Mẹ Ruột !!!

Cả hai cùng nhau đồng thanh

- Nhưng mà con có.... có mẹ rồi mà!!!

- Đúng thế!!! Nhưng mà con chính là con ruột do mẹ sinh ra và con coi lại phía sau cổ của con có hình ngôi sao phía sau cổ đẩy con (bạn nào không nhớ thì coi lại chương 4 rồi sẽ biết nha *cười*)

Nó nghi ngờ liền lấy tay xem xét phía sau cổ thì ôi thôi như đúng lời mẹ nó nói thì phía sau cổ của nó có hình ngôi sao thật. Nó như không tin vào mắt mình và vui mừng vì nó biết rằng người phía trước mặt nó chính là mẹ ruột của nó, nó vui mừng mà òa khóc lên chạy tới ôm cả hai người (ba mẹ) mà vui mừng khóc.

- Oa oa huhu T^T vậy là con đã thực sự có mẹ!!!

- Đúng thế con có cả ba và mẹ và cả ông nội nữa!!!

Bà xoa đầu nó an ủi

- Huhu * khóc* mẹ biết gì không, con từ lâu đã ước mơ có một gia đình hạnh phúc như những đứa trẻ kia, nhưng mà những điều con mong muốn chỉ là một con số 0!!!

- Bọn họ dám đối xử với con như vậy ư???

Bà âm ỉ hỏi nó. Tại sao bọn họ có thể đối xử với con gái cưng như vậy chứ, tại sao người bên đó lại không cho nó có được tuổi thơ mơ ước như những con nít khác chứ, bà nhất quyết sẽ không bao giờ tha thứ cho bọn họ, dù có chết đi chăng nữa bà sẽ không bao giờ tha thứ!!! Lời hứa đã hót thì không bao giờ rút lại được!!!

- Dạ vâng!!!

Giọng nói có phần buồn bã khi kể lại cho mẹ nó nghe về bên đó

- Người bên đó thường làm gì con??

- Dạ... dạ... bên đó..... - Áp a áp ứng

Nó chưa kịp trả lời thì hấn cất giọng lên trả lời thay cho nó

- Thừa mẹ!!! Lúc con tìm được cô ấy ở ngoài đường thì trên cơ thể của cô ấy mang trên mình những vết bầm tím, cô ấy bị bỏ đói mấy tháng nay, gương mặt tiêu tụy và thân hình gầy yếu đi ạt!!!

- " RẦM" Sao... sao có chuyện đó chứ??!

Bà tức giận đập bàn vì không thể nào chịu được cái cảnh con gái mình bị hành hạ như vậy được. Nó thấy vậy thì liền ôm chặt bà để an ủi bà.

- Mẹ... mẹ *ôm* mẹ đừng có tức mà hóa giận mà *khóc*!!! ToT

- Con coi họ thử ik, làm như vậy với con mà mẹ lại để im như vậy à???

- Không... không... con không thể im lặng!!!

Nó lắc đầu

- Vậy con sẽ làm gì bên đó

Bà bác đầu hỏi nó về cách xử phạt bên đó

- Nhưng mà mẹ ơi... con... con..... con muốn được học võ và học cách phòng thủ để có thể giải quyết bà ta được không mẹ

Nó không dám nói lớn vì sợ hấn sẽ chống đối cái ý định đó của nó.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chương 25

Sorry các bạn đọc giả nhieu nha

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 26: Một Nhà Bốn Người

Con đã chắc chắn???

- Dạ vâng, con đã quyết định rồi mẹ!!!

Tất nhiên những cuộc trò chuyện đến việc xin xỏ của nó đều được thu vào tai của hấn. Hấn biết chứ??? nhưng mà vì muốn nó mạnh mẽ nên hấn đành cam nín mà đành đồng ý cái ý định đó, nếu không thì hấn có thể phản đối rồi chứ không phải chọn cách im lặng như vậy đâu.

- Nếu con cần gì thì hãy nói cha ba mẹ biết hoặc là kêu Vương giúp đỡ con nghe chưa?!!!

Ba mẹ nó xoa đầu dịu dàng nhắc nhở nó. Nó cảm nhận được vòng tay ấm áp đó, hạnh phúc khi có được đại gia đình iu thương nó và quan tâm nó, đã 16 năm rồi bây giờ nó mới tìm lại được hơi ấm nồng nàn và những lời yêu thương từ ba mẹ, ông nội và cả hấn

- Dạ thưa ba mẹ!!! Ông nội đâu rồi ạ, sao không tới tìm con ạ???

- Ông nội con hiện đang dưỡng thương tại nước ngoài nên không thể về đây thăm con được, mặc dù ông con muốn lắm nhưng mà do sức khỏe không được tốt cho nên ông con phải ở lại dưỡng bệnh nhanh để mà về đây thăm con sớm hơn!!!

- Dạ!!! Có gì ba mẹ cho con gửi lời thăm hỏi đến sức khỏe của tụi con đến ông ạ!!! - Hấn và nó cùng nhau đồng thanh.

- À.... ừ được rồi có gì ba mẹ về sẽ gửi lời thăm của tụi con đến ông nội cho!!!

- Dạ vâng thưa ba mẹ!!! - Cả hai người cùng nhau đồng thanh tập 2.

- [...] - Ba mẹ cũng cạ sa mạc con mẹ nó cả lời với hai đứa này lun *lắc đầu*.

Thời gian dần dần trôi trôi qua, thấm thoát từ buổi sáng tinh mơ mà đã chuyển thành vào buổi tối, từ lúc một nhà hai người, giờ đây đã biến thành một nhà bốn người, đi đâu cũng nghe được tiếng cười nói của nó và ba mẹ nó, dù ở trong nhà hay bên ngoài cũng vậy!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Tiễn Ba Mẹ Về Nước!!!

- Tất nhiên là ba mẹ muốn ở lại lắm chứ, nhưng mà do công việc làm ăn con ạ!!! Nên cha mẹ không thể nào ở đây dài ngày được, chỉ có thể chờ công việc thuận lợi thôi con!!!

Ba nó ôm nó vào lòng mà dỗ dành nó để mà an ủi được phần nào hay phần đó.

Nó như hiểu được phần nào của ba nó thì liền dừng ngay việc khóc lóc lại mà chuyển biến qua trạng thái bình lặng như mặt hồ để ba mẹ nó yên tâm mà đi, cố gắng nở nụ cười tươi rói như ông mặt trời:v

- Vâng ạ ~~~!!! Con đã biết rồi ạ ~~~!!!

Nó cố gắng cười thật tươi để trấn an ba mẹ nếu không thì..... ba mẹ sẽ không yên lòng nhắm mắt mà ra đi..... í lộn..... không yên lòng mà đi khỏi nó mà về nước ngoài được:v

- Ba mẹ!!! Cả hai người nhớ đi đường cẩn thận nha ~~~!!!

Nó qua ôm cả ba mẹ nó vào lòng mà nói.

- Con cũng phải ở đây mà nghe lời, ngoan ngoãn nghe chưa!!! *xoa đầu nó*

Bắt gặp ba nó xoay đầu về phía hấn, đôi mắt ôn nhu có phần kịch liệt

- KHẢI TUẤN..... - Ba nó nghiêm giọng kêu tên hấn

- Dạ thưa! Ba vợ gọi con có chuyện gì cần căn dặn ạ???! - Trên đầu hấn xuất hiện dấu hỏi to đùng

- Ba muốn nói chuyện riêng với con!!!! Còn hai mẹ con cứ việc ở bên ngoài này nói chuyện tâm sự vs nhau ík nha -Ba nó mỉm cười với nó

- Dạ vâng!!! -Nó và hấn cùng nhau đồng thanh

Ba nó và hấn cùng nhau bước lên lầu và đi vào thư phòng để nói chuyện tâm sự với nhau.v, để cho hai mẹ con ở dưới phòng khách mà tám chuyện với nhau.

(Chuyện riêng này Gấu ko nên xen vào thì hơn, cuộc trò chuyện này tác giả Gấu không biết gì hết à khoa =.v.=, cho nên các bạn đọc giả vác óc ra suy nghĩ tưởng tượng cuộc nói chuyện này ra sao nhé =w.O.w=!!!)

Cuộc nói chuyện vừa xong cũng là lúc nó với hấn cùng nhau tiễn ba mẹ nó ra sân bay. Cả hai chào tạm biệt ba mẹ nó trên sân bay, nó cố gắng mỉm cười để tiễn ba mẹ nó, đến khi ba mẹ nó bước qua cửa hải quang và máy bay cất cánh chưa được 5 phút thì kể bên hấn đã có tiếng khóc nức nở của con gái kể bên cạnh a, mà không ai khác ngoài con gái đang khóc bù lu bù loa lại chính là nó à nha ~~~!

Ôi trời ơi!!! Nó khóc thiệt ùi kìa >^<

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Nhớ Lại

Hấn chờ nó từ sân bay về lại căn biệt thự, trên đường về nó đã ngủ thiếp đi trên xe vì mệt. Về tới nơi, hấn ôm nó ra khỏi xe và lên lầu một cách thật nhẹ nhàng vì sợ đánh thức nó dậy. Hấn ôn nhu đặt nó trên giường và đắp mền kỹ càng vào. Sau khi xem xestkyx lượng hấn bước ra khỏi phòng và đóng cửa lại, từ trên người hấn lan tỏa ra luồng khí hơi lạnh dần dần lan tỏa từ người của hấn ra a ~. Hấn bước vào thư phòng để mà xem xét tài liệu thông tin chi tiết về người đàn bà kia (ý nói là người mẹ độc ác trước kia của nó ấy).

Sau khi xem qua xong tờ thông tin đó, trong miệng của hấn phun ra 2 câu lạnh đến cả người.

- "Kính tởm"

Hắn đưa tay mân mò chiếc điện thoại và bật lên danh bạ để tìm dây số mà gọi điện cho người đầu dây bên kia.

- Mai đem qua chỗ tôi những vị thầy dạy võ thuật giỏi nhất thế giới về đây cho tôi!!! - Hắn hốt lên lời nói lạnh lùng có phần uy hiếp

- [.....]

- Tất cả các võ!!!

- [.....]

- Hạn chót vào sáng mai!!!

- [.....]

- Nhanh!!!

Không kịp cho đầu dây bên kia nói gì thì hắn đã tắt ngang cuộc trò chuyện trước. Hắn bước ra khỏi thư phòng không quên mang theo hơi lạnh chết người đó, đến khi hắn tới phòng nó và bước vào thì hơi lạnh trên người dần dần tan ra và thay vào đó là hơi thở ấm áp đến cực điểm.

Hắn tiến tới chiếc giường phía trước và ngồi xuống bên cạnh nó để mà ngắm nhìn kỹ khuôn mặt nó nhiều hơn. (Nó: Đừng nhìn ta, ta đang ngủ a~~~~)

- Em đẹp lắm Tiểu Băng của anh!!!

- Nhìn em ngủ như một thiên thần vậy!!!

- Anh thật sự xin lỗi vì đã không bảo vệ được em vào 16 năm trước!!!

- Anh hứa, bắt đầu từ bây giờ, anh sẽ bảo vệ em, để em không còn xảy ra như chuyện của năm trước nữa!!!

Tất nhiên, những câu nói này hắn chỉ nói trong lòng mình mà thôi, vì hắn sợ khi hắn nói ra thì nó sẽ khó chịu với hắn. Hắn thật không muốn chuyện này xảy ra một chút nào cả a ~

[Quay về 16 năm về trước]

Tại một căn biệt thự to lớn tại thành phố, có hai cậu bé tầm khoảng hai tuổi đang cười nói vui vẻ với em bé mới sinh ra khoảng được một tuần đang nằm trong chiếc nôi công chúa nhỏ bé đáng yêu.

Môi bé (nó hơi nhỏ á) như hai miếng đào mỏng, da trắng như tuyết, đôi mắt lấp la lấp lánh như hai giọt nước, nhìn rất là đẹp. Nói chung là một nàng em bé thiên sứ trên trời vậy.

Hai cậu bé nhìn đứa bé trong nôi và hỏi cha mẹ xung quanh:

- Oa!!! Cha mẹ ơi!!! Em bé thật là đẹp quá a ~~~!!! - Hắn và cậu

- Tất nhiên là em rất là đẹp rồi con!!! Ba mẹ hai nhóc vui vẻ trả lời.

- À!!! Mà em bé tên gì vậy ăk??? - Ngược mắt xuống nhìn em bé trong nôi.

- Em tên là Hàn Thiên Băng á con ^^!!! Mẹ nó ôn nhu cười nói.

- Hàn là lạnh, thiên là trời, băng là đá lạnh. Theo nghĩa đen thì nó là đá trời lạnh. Còn theo nghĩa bóng thì là lạnh lẽo và băng giá. - Hắn mở miệng ra nói

Bất giác Cậu đứng kế bên oa thật to

- Oa =.O.= Cậu hay quá Khải Tuấn ơi, như vậy mà cậu còn biết được nữa cơ chứ!!! - Nói xong còn vui mừng nhảy tăn lên vì lời phân tích đó.

- Hừ!!! Chỉ có mình cậu là không biết thì có - Khải Tuấn bĩu môi.

- Tớ sẽ lấy em ấy về làm vợ íu của mình!!! - Cậu thách thức hắn.

- Em ấy là của tớ!!! - Khải Tuấn.

- Không là của tớ mới đúng cơ!!! - Tuấn Dương

- EM ẤY SẼ LÀ VỢ CỦA TỚ!!! - Khải Tuấn lạnh giọng lên nói làm cho cậu phải sợ hớp vía.

- Hic.....< Được rồi.... được rồi.... bé Băng sẽ là vợ của cậu!!! Tuấn Dương núp ra phía sau lưng ba mẹ.

- Biết vậy là tốt!!! Khải Tuấn xoay qua mỉm cười nhìn bé Băng.

Bé Băng cũng xoay qua lại nhìn và nở nụ cười của tiểu thiên sứ qua bên Khải Tuấn. Khải Tuấn cười tươi nhìn bé âu yếm.

- Em cười thật là dễ thương đó vợ à!!! - Khải Tuấn hôn lên má bé làm cho những người xung quanh coi mình bị biến thành cái bóng đèn vậy

- "Phụt", chưa gì mà tụi nhỏ ngôn tình dữ, haha *cười* từ nay về sau nhà của chúng ta đã có con rể / con dâu rồi đây *hắc hắc* vui quá đi ăk ~~~!!! Ba mẹ bé Băng và Khải Tuấn đều có cùng chung một suy nghĩ với nhau về hai đứa nhỏ này.

- À.... ta có ý này nèk.... hay là làm cho tụi nhỏ đính hôn với nhau đi!!! - Ông nội bé Băng lên tiếng, bắt chọt làm cho mọi người xung quanh đều xoay qua nhìn ông.

- Ba/ Bác chắc chắn chuyện này không ăk??? - Cả ba gia đình đều đồng thanh với nhau.

- Các con tưởng ta nói giỡn? HỦ??? - Ông nghiêm giọng, đôi lông mày đậm của ông nhíu lại.

Cả ba gia đình đều nhìn nhau cho ra đáp án.

- Nếu như ba/ bác đã nói như vậy thì tụi con đương nhiên sẽ không có ý kiến gì hết cả!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Muốn Có Vợ Chơi ~~~

Cả 3 gia đình đều nhìn nhau và gật đầu đồng ý cho hai tụi nhỏ (hắn và nó) đính hôn. Thế nhưng, những cuộc trò chuyện ấy đã bị hai đứa (hắn và cậu) vô tình nghe được, còn đứa bé trong nôi thì cầm chặt tay của hắn không buông và mang theo tiếng cười "khanh khách" với hai cậu bé đang đứng xung quanh chiếc nôi coi như là đồng ý với cuộc hôn sự đính ước này vậy. ~~~

- Chúc mừng cậu nha Khải Tuấn!~!!! Từ nay trở đi tiểu thiên thần thiên sứ bé Băng của cậu sẽ do cậu bảo vệ đầy và chăm sóc nữa đấy nha!!!! - Dương đập vai hắn.

- Hừ..... tất nhiên.... tớ phải bảo vệ vợ tớ đến suốt cuộc đời rồi!!! Hắn nhìn nó sùng ái.

Đến khoảng chiều tối, cả 3 gia đình đều chào tạm biệt nhau, phân tán ra theo kiểu "Nhà ai gia đình nào người đó xách tay nhau về" lúc ra khỏi cửa, hai cậu bé không chịu rời xa bé Băng, cứ một mực đòi ở lại chơi với bé, bắt quá pahri làm cho cả 3 bà mẹ phải nhìn nhau mà lắc đầu thở dài.

- Ba này, tớ thấy tụi nhỏ không nỡ xa bé con cho lắm, hay là cho tụi nó ở lại chơi với bé con 1k rồi ngày mai cho tụi nó về cũng được.!!! - Mẹ nó.

Cả 2 bà mẹ đều nhìn nhau với con mắt suy nghĩ.

- Hmm... vậy thì tụi tớ làm phiền cậu quá!!! - Cả hai bà mẹ mỉm cười nhìn mẹ nó.

- Hihi.... có sao đâu, với lại có hai đứa nhỏ chơi với bé con cũng làm tớ càng vui hơn kia kìa, chứ có làm phiền gì đâu chứ!!! - Mẹ nó mỉm cười.

- Cậu thật tốt với hai đứa nhỏ nhà tụi tớ!!! - Cả hai bà mẹ đều đồng thanh rồi quay lại nhìn nhau mà cười.

- Tớ coi tụi nhỏ như là con ruột của mình vậy, cũng xem như là anh em của bé con vậy, không tốt với tụi nhỏ vậy thì tớ tốt với ai tak?!!! - Mẹ nó nói đều làm cho hai bà mẹ bật cười "haha, hihi" với nhau.

- Thui được rồi, cậu cho tụi tớ xin đầu hàng rút lui 1k nèk, nói chuyện với cậu là tụi tớ không bao giờ có được phần thắng trong tay gì hết hà, cũng không cãi lời được với cậu lun!!! - Hai bà mẹ đều đồng thanh giờ vẫy lá cờ màu trắng xin thua cuộc với mẹ nó.

- Thôi được rồi, tớ sẽ giữ hai đứa nhỏ chơi cho, hai cậu yên tâm!!! - Mẹ nó.

- Vậy cả hai gia đình tụi tớ về ấy, không làm phiền cậu đến tụi nhỏ nữa, nhờ cậu quản ấy nhé!!! Bai Bai Bai ~~~!!!

Cả ba gia đình đều chào tạm biệt để mà về nhà ai người nấy ở.

Còn về phía của hai cậu bé sau khi xin phép, được gia đình cho ở lại chơi đến ngày mai, hai cậu bé đều vui mừng ca hát tung tăng và tung bay với nhau trên chiếc nôi bé nhỏ (Gấu: Tung nhều quá coi chừng mất đà à ghen.v)

Khuôn mặt cậu trở nên phùng phịu mà nhìn hấn rồi hỏi.

- Nè Khải Tuấn!!! - Dương nhìn hấn với con mắt đầy nai tơ.

- Gì??? - Hấn.

- Tớ ước gì tớ cũng được như cậu!!! - Dương nhìn hấn.

- Ước gì là ước gì??? Nói rõ ra!!! - Hấn nhìn cậu.

- Tớ ước gì tớ cũng sẽ có một tiểu thiên sứ bé bé bông bông như thế này làm vợ tớ thì hay biết mấy!!! - Dương nhìn hấn cầu mong.

- Ủ! Cậu sẽ có nhanh thôi!!! - Hấn.

- Thiệt hả?!! *mắt lóe sáng lên*

- Thiệt! Chỉ cần cậu nằm mơ giữa ban ngày ban đêm là được hết!!! - Hấn chọc cậu.

- Hứ..... tớ..... tớ không thèm nói chuyện với cậu lun! Không thèm chơi với cậu nữa T^T, bo bo xi!!! Dương khóc lóc than khiết.

- Ủ! Dù gì đi nữa cũng có vợ tương lai của tớ chơi chung với tớ rồi, cậu không chơi với tớ thì tớ cũng có vợ chơi -.-!!! - Hấn.

- "Hic.... cầu mong không được giờ còn bị cho ra lia ra lè một mình nữa chứ.... ahuhu... tui muốn có vợ để được giống như ai kia T^T, ông trời ơi, con hận ông T^T " - Bên trong nội tâm Dương đang gào khét, khóc lóc than thiết như một làn sóng vậy, vì cuộc đời không được như mơ ước, không được có vợ như hấn để mà chơi đùa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Lạnh Lùng Đáng Yêu Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.